

Publicerad 2008-03-23 18:11 av opheliavampira

Den vackraste av tankar

Det vackraste jag kan skriva just nu är du
mamma
vi har inte kommit så här långt för att ge upp nu
nej
Jag försvinner inte
jag är ju supertjejen
som fått 36 år utträttat
med dina ambitioner
mamma
jag är bara lite ledsen
lite vilsen
lite liten
inombords
För du förstår mamma
att ibland leder inte vägarna någonstans
bara tillbaka och så åter
Jag har inte sålt min själ
inte blundat för sanningen
inte levererat mitt hjärta till fel adress
inte jag

Ibland får jag för mig att tiden darrar till
Dagar då plastblommor inte orkar låssas vara blommor
och allt annat är på väg någonstans

Jag stirrar på min tanke
och undrar om den är ännu en test som jag ska klara av
och jag är inte säker på vad frågan betyder
Så jag pressar mig själv så hårt jag kan
En hård blick på min spegelsyster
och vi blir stående och stirrande på varandra
trots att vi båda förmodligen vill titta åt vilket annat håll som helst

Och just då
går något sönder
Tystnaden
i vilken jag gömt mina skrik och mina sorger i hela mitt liv
går i tusen bitar
och ekot av delar av mitt förflutna som jag inte förstår

spelas upp som en reklamfilm

Och efteråt

ny tanke

ny väntan

innan rött slår om till grönt

igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten